

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΔΥΟ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

Δύο παλαίμαχοι στρατιώτες του αγώνα συζητούν μετά το τέλος του νικηφόρου πολέμου για την απελευθέρωση της Ελλάδας από τους Οθωμανούς.

– Τα καταφέραμε, φίλε μου! Επιτέλους, είμαστε ελεύθεροι!

– Ναι, παλέψαμε με όλη μας τη δύναμη και νικήσαμε! Δεν αντέχαμε πια στη σκλαβιά! Για τέσσερις ολόκληρους αιώνες οι Τούρκοι σκότωναν όποιον ήθελαν, άρπαζαν με τη βία ό,τι ήθελαν και μας ταπείνωναν καθημερινά, έπαιρναν τις περιουσίες μας, μας επέβαλαν βαρείς φόρους κι αν δεν είχαμε να πληρώσουμε μας έπαιρναν τα κεφάλια!

– Μας φώναζαν «γκιαούρηδες» και «ραγιάδες» κι, όταν τους συναντούσαμε στον δρόμο, έπρεπε να τους προσκυνάμε. Αλλά το πιο σκληρό απ' όλα ήταν το παιδομάζωμα. Άρπαζαν τα παιδιά μας, τα έκαναν μουσουλμάνους και φανατικούς ανθέλληνες και τα έστρεφαν εναντίον μας.

– Όμως τώρα όλα αυτά τελείωσαν για πάντα! Όλα ξεκίνησαν, όταν οι κλέφτες πήραν τα όπλα κι ανέβηκαν στα βουνά, γιατί δεν άντεχαν άλλο αυτή τη ζωή· αυτοί παρακίνησαν κι άλλους Έλληνες και σιγά σιγά η σπίθα της επανάστασης άναψε για τα καλά. Πολεμήσαμε γενναία κι ακούραστα σε στεριά και θάλασσα.

– Δεν πρέπει να ξεχνάμε και τις γυναίκες μας, που όχι μόνο μας έφερναν ρούχα, τρόφιμα και πολεμοφόδια, αλλά πολλές φορές, όταν σκοτωνόταν κάποιος, άρπαζαν το όπλο του και έμπαιναν στη θέση του στη μάχη.

– Βέβαια! Κι οι Σουλιώτισσες με τι τόλμη αποφάσισαν να πέσουν από τον βράχο μαζί με τα παιδιά τους, για να μην πέσουν στα χέρια των Τούρκων!

– Φίλε μου, αυτός ο πόλεμος ήταν ίσως ο πιο σημαντικός, γιατί απέδειξε ότι δεν είναι οι αριθμοί που μετρούν. Οι Τούρκοι ήταν περισσότεροι από εμάς. Αυτό που μετράει είναι η θέληση, το πείσμα, το κοφτερό μυαλό και η ανδρεία... Αν τα έχεις αυτά, είσαι ήδη νικητής! Γεια σου, καλέ μου φίλε! Ελπίζω να τα ξαναπούμε!

– Γεια σου! Με το καλό να ξαναταμώσουμε!

ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ, Τμήμα Γ1